

Naam: _____

Datum: _____

Vijf schrijvers uit de oude doos...

Zo doe je dit groepswerk!

- Verdeel de klas in 5 groepen
- Taken binnen de groep:
 - Ict: opzoekwerk biografie voor iedereen van de groep
 - Groepsverdeling:
 - 2 lln. vertellen straks iets over het leven van hun schrijver aan de klas (foto vergroten en afdrukken, leven aanduiden op de tijdsband, weetjes opzoeken,...)
 - 2 lln. gaan aan de slag met een gedicht (moeilijke woorden kunnen verklaren, gedicht/tekst expressief kunnen brengen, vraagjes aan de klas kunnen stellen over de inhoud)

Naam: _____

Datum: _____

Bezoek deze website:
<http://users.pandora.be/louis.jacobs/Vanostajen.html>

naam: _____

° _____ † _____

Hij werd geboren te _____ .

Hij stierf aan _____ op de leeftijd van _____ jaar.

Hij was een flamingant. (Hij was aanhanger van de _____ .)

Zijn werk kreeg pas erkenning na zijn dood.

Hij introduceerde het _____ in de Nederlandse literatuur.

Hij maakte van poëzie een wordschilderij.

Marc groet 's morgens de dingen

Dag ventje met de fiets op de vaas met de bloem
ploem ploem

dag stoel naast de tafel
dag brood op de tafel
dag visserke-vis met de pijp
en

dag visserke-vis met de pet
pet en pijp
van het visserke-vis
goeiendag

Daa-ag vis
dag lieve vis
dag klein visselij mijn

Hoe zou hij op het idee zijn gekomen tot het schrijven van dit gekke gedichtje?

Probeer ook eens een wordschilderij te maken.

Naam: _____

Datum: _____

Bezoek deze website:
http://nl.wikipedia.org/wiki/Gaston_Durnez

naam: _____
o _____

Hij werd geboren te _____ .

Hij is de _____ zoon uit een groot arbeidersgezin van _____ kinderen.

Hij schrijft gedichten, proza, maar is ook _____ .

Hij is een goede vriend van _____, stripvader van _____ .

De Krekel en de Mier

Jan de krekel
had een hekel
aan het werk bij zomerdag.
En hij zong maar en hij sprong maar
en vergat zijn oude dag.

Maar wat later stond zijn snater...
't was toen winter..... stil en stijf.
En 't gebeurde dat hij treurde
zonder eten in zijn lijf.

't Werd vernomen door een vrome
mier, die hem wel lijden mocht.
En die eten ongeweten
in haar magazijnen zocht.

Hier, zo zei ze, wil niet grijnzen
heb niet langer nog verdriet.
La Fontaine en de zijnen
zijn lang dood zij weten 't niet.

Wie is die (Jean de) La Fontaine?
Zoek eens op op www.wikipedia.be

Waar heeft die krekel eigenlijk zo'n verdriet over?

Hoe noemen we verhalen waarin dieren kunnen spreken en menselijke karaktertrekken hebben?

Hier vind je nog een leuke fabel van Jean de La Fontaine:

http://www.beleven.org/verhaal/de_kikker_die_even_groot_als_een_os_wilde_zijn

Naam: _____

Datum: _____

Bezoek deze website:

<http://users.pandora.be/louis.jacobs/Claes.htm>

naam: _____

° _____ † _____

Hij werd geboren te _____ op _____ .

Hij was de _____ zoon in een groot landbouwersgezin met _____ kinderen.

Hij maakt voor het eerst kennis met de literatuur in de _____ .

Hij las er " _____ " van _____ .

In 1895 stierf zijn vader. Hij was toen _____ jaar oud. Hij moest toen mee _____ in het landbouwbedrijf. 2 Jaar later werd hij drukkershulp in de _____ en nog een jaar later mocht hij studeren aan het college van Herentals. Alle lessen werden volledig in het _____ gegeven. Op school liep hij verschillende straffen op wegens zijn _____. In 1906 ging hij studeren aan de universiteit van Leuven, maar kort daarop werd hij in dienstplicht geroepen. Hij werd ingelijfd bij _____ en was dus student tijdens zijn legerdienst.

In 1904 brak _____ uit. Ernest moest de Maasforten gaan verdedigen. Kort daarop werd hij zwaar getroffen door _____ en hij werd weggevoerd als _____ naar _____ .

Tijdens de 2de wereldoorlog hield hij zich stil op literair gebied. Na de oorlog leed hij onder de _____ en werd hij zelfs 3 maanden opgesloten in de _____ .

Hij werd telkens vrijgesproken. Ernest werd hierdoor _____ .

Op _____ stierf hij te _____ .

Hieronder kan je een stukje lezen uit één van zijn bekendste werken: "De Witte" (1920).

De Witte vroeg fluisterend aan Tjeef:

“Woar es den Dabbe?”

Dries van de Knots, die zich omgekeerd had om met Tjeef en de Witte te praten, antwoordde:

“Em es ziek, ém heet de dik-oêr.”

Alle drie benijdden ze Dabbe. Liever de dik-oor te hebben dan in die vervelende school te moeten zitten!

“Dat hem ik verleie joar oêk gehad,” zei de Witte, “En toen kreeg ‘k zute melk mee kendijnsuiker.”

“K Zaa ik weet nie wat doen oem oêk ziêk te zijn!” zuchtte Dries verdrietig.

“W... wel,” hakte Tjeef, “k he... hem hier... nen ajuin en as ge dieje o... o... onder oeven erm stekt krijgde ’t z... z... zeningewoater.”

En Tjeef haalde een rond ajuintje uit zijn broekzak en toonde het aan Dries.

“Es ’t wel echt woar?”

“Zeker,” bekrachtigde de Witte, “k hem dat al honderduzed kiêre huêre zegge. ‘k mag verrekken as ’t nie woar es.”

Dries nam de ajuin en keerde zich met het gezicht naar het bord. Hij trok zijn hemd boven zijn broeksband wat omhoog en foefelde hem onder zijn linkeroksel. Dan drukte hij de arm stevig tegen zijn lijf om het verhoopte zenuwwater spoedig te doen uitbreken en naar huis te mogen. De Witte moest even onder de bank zoeken, en toen hij zijn kop weer boven stak fluisterde hij Tjeef in het oor:

“Tjeef, loert es onder de bank, den Dries zèn humslip hangt hiêlegans ut zèn broek.”

Tjeef keek nu ook. Inderdaad, Dries had met die ajuin onder zijn arm te steken zijn hemd naar omhoog gewerkt, en dat hing nu sermantelijk over zijn broek. Tjeef stikte er bekanst van.

“t Es sju... sjustekes è... èn schotelvod,” hakte hij.

Al de jongens, die Dries konden zien, amuseerden zich geweldig en een heimelijk giechelen roezemoesde door de klas. Ze pasten echter goed op er Dries niets van te laten merken, om er lang plezier van te hebben.

“Dries,” vroeg de Witte over de bank, “komt et zeningewoater nog nie?”

“k Weur nog niks gewoar,” fezelde Dries, “mène mond es nog zoe druêg as ik weet nie wa.”

“Ge moet ge... ge... gedomme pasjense hemmel!” zei Tjeef.

Dries zat daar zo dom als een onnozele geit, hij merkte wel dat hij de oorzaak was van de pret der anderen, maar hij meende in zijn onschuld dat het was omdat hij zich ging ziek maken met die ajuin.

Aan zijn hemd dacht hij absoluut niet.

Maar het gedoken lachen en gibberen stoorde de meester in zijn ernstige overwegingen. Zou hij dan nooit een ogenblik rust hebben met die rakkers! Zijn blik ging onopgemerkt over de koppen, eerst naar Fompe, of die misschien weer zijn teen door de bank had gestoken... Neen, Fompe zat aan zijn neus te pulken en scheen daar al zijn verstand op te zetten. De meester merkte dat het te doen was nabij de bank waar de Witte en Tjeef zaten. Hij stapte van de trede af, ging schijnbaar onverschillig de klas door, en daar zag hij nu de hemdslip van Dries ook hangen. Woedend schoot hij opeens vooruit, gaf Dries een mep tegen zijn rosse kop, zodat hij verschrikt zijn armen omhoog stak om zijn oren te beschermen, en de ajuin gleed onder zijn oksel uit, en rolde onder de bank. De meester zag er gelukkig niets van, en de Witte raapte de ajuin gauw op. Dries kreeg nog een paar pezen, en overtuigd dat het altijd om die ui te doen was, schreeuwde hij: “t Es den Tjeef zènen ajuin, miêster, èn wilde me ’t zeningewoater doen krijgje!”

“Da’s ge... ge... domme geloge!” protesteerde de beschuldigde.

Maar de meester begreep niet het verband tussen die hemdslip en zenuwwater, zag alleen het uithangende vaan van Dries, en plaatste deze op de knieën vooraan op de trede, met zijn neus haast tegen het bord. Nu zag heel de klas die hemdslip hangen, en de bengels schreeuwlichten als dol. De meester gaf ook nog een smeer aan Tjeef, zonder eigenlijk te weten waarom, en deed hem achteraan op de laatste bank gaan zitten. Tjeef was woedend, daar hij overtuigd was gans onschuldig in de zaak te zijn betrokken.

De Witte was er goed van afgekomen, en hij had bovendien de ajuin zonder dat iemand het opgemerkt had.

Naam: _____

Datum: _____

Bezoek deze website:

http://users.pandora.be/gaston.d.haese/nahon_home.html

naam: _____

° _____ † _____

Zij werd geboren te _____ .

Ze had _____ broers en zussen.

In 1914 (begin W.O. I) begon zij te werken als _____ .

Ze werd echter ziek en men concludeerde dat ze leed aan _____ .

In Zwitserland ontdekte ze dat men een foute diagnose had vastgesteld. Ze werd dan

ook snel weer beter. Vanaf 1927 werkte ze in _____ .

AVONDLIEDEKE

't Is goed in 't eigen hert te kijken
Nog even vóór het slapen gaan,
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer gedaan

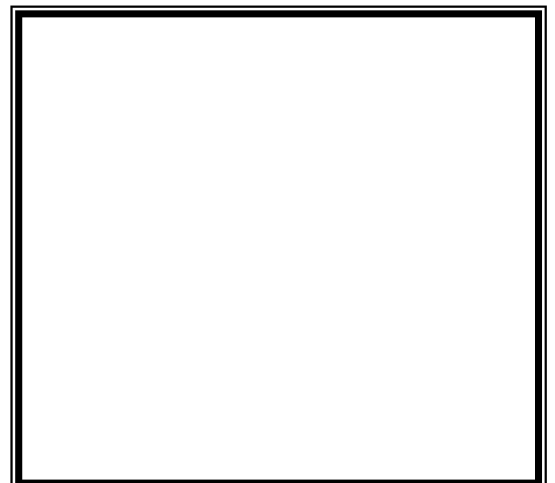
Of ik geen ogen heb doen schreien,
Geen weemoed op een wezen lei;
Of ik aan liefdeloze mensen
Een wordeke van liefde zei.

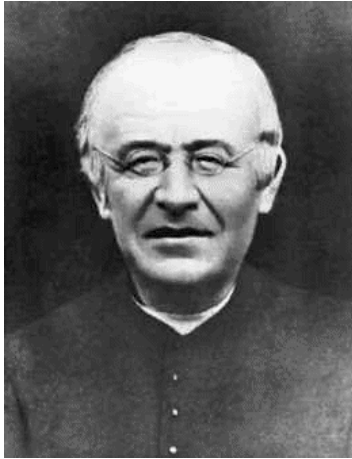
En vind ik in het huis mijns herten,
Dat ik één droefenis genas,
Dat ik mijn armen heb gewonden
Rondom één hoofd, dat eenzaam was...;

Dan voel ik op mijn jonge lippen,
Die goedheid lijk een avondzoen...
't Is goed in 't eigen hert te kijken
En zó z'n ogen toe te doen.

Waartoe roept dit gedicht ons op?

Teken hier een mooie zonsoudergang.

Naam: _____

Datum: _____

Bezoek deze website:
<http://members.tripod.com/gezelle/>

naam: _____

° _____ † _____

Hij werd geboren te _____ op _____ .

Op dat moment maakte Vlaanderen nog deel uit van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden.

Hij studeerde voor _____ aan het _____ .

Daarna gaf hij _____ .

Wie zijn gedichten leest, wordt telkens getroffen door de _____ en de _____ van zijn woorden.

Wat betekenen deze woorden?

Een schalkaard:

een bie: _____

gevaân: _____

vleren: _____

Wat is er eigenlijk gebeurd met het kindje?

HEETE POOTJES

Een schalkaard had een bie gevaân
en hield ze bij heur vleren:

"Komt hier! - hij zag een jongske staan! -
komt hier mijn knappe kerel!

Hier heb ik zulk een schoon fatsoen
van beestje, ik wil 't u geven:
past op maar van 't niet dood te doen,
en laat het beestje leven.

Kom aan; jen hand; doet toe, 't vliegt weg;
doet toe want 't gaat ontsnappen!"

't Kind hield zijn handje toe: "Nie' waar,
hoe schoon dat is, hoe lieflijk!"

Ha! 't kindje wierd te laat gewaar
hoe schoon en hoe bedrieglijk.

Het liet het beestje los, en 't loeg
de traantjes uit zijn oogskes,
en zei 't: "Het beestje is schoon genoeg,
maar 't heeft zulke heete pootjes."

Lees ook eens 'Het schrijverke'.
Weet je over wat het precies gaat?

BOERKENAAS (voor 17/10/1868)

Wie heeft er ooit het lied gehoord,
het lied van Boerke Naas?
't En had 't is waar, geen leeuwenhert,
maar toch, 't en was niet dwaas.

Boer Naas die was twee runders gaan
verkopen naar de steê
en bracht, als hij naar huis toe kwam,
zeshonderd franken meê.

Boer Naas, die maar een boer en was,
nochtans was scherp van zin,
hij ging en kocht een zevenscot,
en stak daar kogels in.

Alzoo kwam Naas, met stapkes licht,
en met de beurze zwaar;
hij zei: "Och 'k wilde dat ik thuis
en in mijn bedde waar!"

Al met nen keer, wat hoort boer Naas,
juist bacht hem in den tronk?
Daar roert entwat, daar loert entwat:
't docht Naasken dat 't verzonk!

En, eer dat 't veintjen asem kreeg,
zodanig was 't ontsteld,
daar grijpen Naas twee vuisten vast,
en 't ligt daar, neêrgeveld.

't En hoorde noch 't en zag bijkan,
't en voelde bijkans niet,
t'en zij dat 't een pistole zag,
en zeggen hoorde "...Ik schiet!"

"Ik schiet, zo gij, op staanden voet,
niet al uw geld en geeft;
en g' hebt, van zo gij roert, mijn man,
uw laatsten dag geleefd!"

Boer Naas, die alle dagen vijf
zes kruisgebeden bad,
om lang te mogen leven, peist
hoe hij in nesten zat!

"Wat zal ze zeggen," krees boer Naas,
wanneer ik huiswaarts keer?
Hij heeft het weerom al verbuisd!
die zatlap, nog nen keer!

"Hooft hier, mijn vriend, believe 't u,
toogt dat gij minzaam zijt,
och schiet ne kogel deur mijn hoed
en spaart mij 't vrouwverwijf!"

"'k Zal zeggen, als ik thuis geraak:
men heeft mijn geld geroofd,
en, letter scheelde 't , of ik had
nen kogel deur mijn hoofd!"

De dief, die meer van kluiten hield
als van boer Naas zijn bloed,
schoot rap ne kogel deur en deur
de kobbe van z'nen hoed.

Bedankt! zei Naas, en greep zijn slip:
"schiet nog een deur mijn kleed!"
De dief legt aan en Naasken houdt
zijn pitelerken g'reed.

"Schiet nog een deur mijn broek," zei Naas,
"toen peist me wijf, voorwaar,
als dat ik, bij mirakel, ben
ontsnapt aan 't lijfsgevaar."

De rover zegt: "Nu zal 't wel gaan,
waar is uw beurze, snel:
'k en heb noch tijd noch kogels meer..."
"Ik wel," zegt Naas, "ik wel!"

Zijn zevenscot haalt Naas toen uit
en spreekt: "Is 't dat ge u niet,
in een-twee-drie, van hier en pakt,
gij galgendweil, ik schiet!"

"Ik schiet, van als gij nader komt,
uw dommen kop in gruis,
en, zo gij Naas nog roven wilt,
laat uw verstand niet thuis!"

En loopen dat die roover dei,
de beenen van zijn lijf,
zo snel dat 't onbeschrijflijk is,
hoe snel ook dat ik schrijf!

Hier stoppe ik. Dichte een ander nu
ne voois op boerke Naas;
't is waar, 't en was geen leeuwenhert,
maar toch, 't en was niet dwaas!